

Hora de responsabilitat

per

J. BONIFACI

RAVESSEM uns moments greus. Som a la cruïlla de dos camins i som forçats d'empendre'n un o altre. L'un condueix a la funcionalització del metge; l'altre, a la reconquesta de la llibertat avui tan en perill i socavada. Per una d'aquestes rutes ens és forçós d'anar-hi. Són rutes creades per l'evolució social i encara que estament nombrós, som poca cosa; som negligibles, per a oposar-nos-hi. No podem restar quiets mentre el món avança, hem d'avançar, però cal fer-ho conscients de quin camí emprenem i on condueix. Hi ha dos camins, hem dit, l'un porta a l'esclavitud, l'altre a l'alliberació; aquell a les tenebres i aquest a la llum.

Quin escollirem? Tots diem, sense dubtar: el de la llum, el de l'alliberació. Però cal diferenciar-los bé; és precís de conèixer-los, és convenient de tenir l'absoluta seguretat de què el camí que emprendrem conduirà a allò que desitgem. Qui ens marcarà el camí? Qui ens guiarà?

És hora de responsabilitat greu per aquells que tenint deures de guiadors no els exerciten. La lluita per la vida es desenrotlla entre dues classes i estaments socials.

La socialització del capital és imposada per la classe treballadora.

La mateixa, reclama l'estatització de la mecànica vital sostrant-la del terreny especulatiu i comercial.

"No volem que es negociï amb l'aliment del poble, i, per tant, que no s'encareixi i no es mistifiqui", diuen, i amb raó sobrada.

"No volem ésser acomiadats del taller o de la fàbrica als 40 anys de treballar-hi, sense cap recompensa que ens assegurï no morir-nos de fam."

"No podem tolerar que la higiene sigui patrimoni dels rics, i reclamem higiene al nostre barri, a la nostra llar, al taller i a la fàbrica; volem hospitals dignes i assistència mèdica decent, i volem també mitjans econòmics per a proporcionar-nos allò que l'Estat no ens doni."

Això, en boca de la classe treballadora, enfrontant-se al capital particular i a l'Estat capitalista, representa un moment culminant de la lluita entre el capital i el treball.

Aquestes exigències de la classe treballadora constreñeixen el capital i l'Estat capitalista a concessions relatives encaminades a desenverinar les exigències dels primers.

Què fan, enfront de les reclamacions proletàries, l'estament capitalista i l'estat capitalista en contuberni? Cedeixen en part, però, ho fan de manera que les concessions no siguin restriccions de les seves prerrogatives ni minva de beneficis. Exploten a l'element intermediari.

Així, amb aquest procediment, som nosaltres les víctimes de les justes reclamacions proletàries, malgrat les reclamacions no vagin adreçades a nosaltres els metges.

L'Estat capitalista, en feliç amalgama amb l'estament potentat, creen Hospitals generals, de traumàtics, d'accidents del treball amb els quals donen satisfacció parcial als proletaris, així